

Racibórz, dnia 25 lutego 2021r.

URZĄD MIASTA RACIBÓRZ BIURO RADY MIASTA	
wpi:	05.03.2021
L.p. _____	zał. _____
podpis _____	

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gliwicach
za pośrednictwem
Rady Miasta Racibórz

Skarżący: Dawid Waławczyk
zam. Plac Bohaterów Westerplatte 1/1
47-400 Racibórz

Organ: Rada Miasta Racibórz
z siedzibą
Urząd Miasta Racibórz
Ul. Batorego 6
47-400 Racibórz

*BRP - proszę o przygotowanie
odpowiedzi na skargę oraz
toka postępowania do
realizacji przez RM.*

Skarga

na Uchwałę Nr XXVIII/393/202 Rady Miasta Racibórz z dnia 3 lutego 2021r.
w sprawie złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Działając w imieniu własnym zaskarżam rozstrzygnięcie uchwałę Nr XXVIII/393/202 Rady Miasta Racibórz z dnia 3 lutego 2021r w sprawie złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Skarżonej uchwale zarzucam:

1) naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię przepisu art. 303 § 2 K.p.k. w zw. z art. 115 ustawy z dnia 4 lutego 1994r. – o prawie autorskim i prawach pokrewnych (zwana dalej u.p.a.), polegającą na błędnym przyjęciu, że istnieje uzasadnione przekonanie, że Skarżący popełnił czyn z art. 115 u.p.a.,

2) naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020, poz. 713) poprzez niewłaściwe procedowanie nad uchwałą tj. poprzez:

- 1) brak zamieszczenia w uchwale o charakterze indywidualnym uzasadnienia
- 2) podanie w załączniku do uchwały (zawiadomienie) informacji niezgodnych z prawdą,
- 3) przedłożenia do procedowania na sesji projektu uchwały bez wszystkich załączników.

W związku z powyższym wnoszę o stwierdzenie nieważności skarżonej uchwały w całości.

PL

UZASADNIENIE

W dniu 3 lutego 2021r Rada Miasta Racibórz podjęła uchwałę Nr XXVIII/393/2021 w sprawie złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Interes prawny Skarżącego do wniesienia niniejszej skargi wynika z okoliczności, iż zaskarżona uchwała w sposób sprzeczny ze stanem faktycznym narusza dobre imię Skarżącego poprzez zamieszczenie nieprawdziwych informacji w załączniku do uchwały, tj w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez Skarżącego.

Należy podkreślić na wstępie, że skarżona uchwała ma charakter indywidualny, ponieważ dotyczy konkretnej sytuacji indywidualnie oznaczonej osoby (skarżącego). Rozpatrywanie skarg na uchwały o charakterze indywidualnym przez sądy administracyjne wynika z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020, poz. 713, zwana dalej u.s.g.). Jak podkreśla się w orzecznictwie „Zaskarżeniu w trybie art. 101 ust. 1 u.s.g. podlega uchwała organu gminy nie tylko niezgodna z prawem, ale i jednocześnie godząca w sferę prawną podmiotu, który wnosi skargę - wywołująca dla niego negatywne konsekwencje prawne”. Konsekwencją złożenia zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa w świetle wadliwego uzasadnienia wynikającego z załącznika do uchwały (tj. z zawiadomienia) jest przede wszystkim narażenie osoby skarżącego na utratę zaufania w sytuacji, gdy powierzono mu pełnienie funkcji wiceprezydenta miasta.

Należy zauważyć, że przedmiotem uchwały jest kilka kwestii, z czego najistotniejszą z punktu widzenia niniejszej skargi, jest „postanowienie złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez Dawida Waławczyka”. Jak wynika z zawiadomienia, uchwała była podjęta w oparciu o zarzut, z którego wynika, że autor opracowania (skarżący) „dopuszczyć się czynu z art. 115 ust. 1 Prawa autorskiego”. Z dalszej treści zawiadomienia wynika, że za podjęciem uchwały przemawia „skala zapożyczeń, w niektórych przypadkach obejmująca całe strony, jak i brak wskazania przez Dawida Waławczyka, że korzystał on z publikacji Grzegorza Wawocznego”. W innym fragmencie można przeczytać, że „w całym tekście Dawida Waławczyka brak jest informacji o tym, że korzysta on z tekstu Grzegorza Wawocznego”. W kontekście oceny przesłanek, które można wywnioskować z załącznika do uchwały wskazać należy, że są one nieprawdziwe, albowiem w opracowaniu Skarżącego zamieszczona jest informacja o prawie do korzystania z opracowania Grzegorza Wawocznego za Jego zgodą.

DW

Dowód: Dokument pn. „Nowa formuła funkcjonowania Muzeum w Raciborzu i Zamku Piastowskiego - jako podstawa rozwoju produktu turystycznego Raciborza i Ziemi Raciborskiej” – str. 4.

Zgodnie z treścią zamieszczoną w w.w. dokumencie przez Skarżącego „opracowanie powstaje w momencie, kiedy na forum miejskim i powiatowym odbyła się już (w roku 2019) dyskusja nad wstępnymi założeniami autorskiej koncepcji zmian, którą przedstawił Grzegorz Wawoczny. Autor niniejszego opracowania zgadza się z przedstawionymi w tej dyskusji argumentami oraz założeniami (ujętymi w prezentacjach, które zostały zaprezentowane w gronie radnych miejskich i powiatowych oraz pojawiły się w pracy pt. „Zamek Piastowski i Muzeum w Raciborzu jako podstawowa baza przychodowa lokalnego produktu turystycznego ziemi raciborskiej”), a wnioski płynące z jego analizy oraz zaproponowane przez niego koncepcje przyjmuje jako podstawę do dalszych własnych rozważań, określenia modelu działania Centrum Obsługi Ruchu Turystycznego i bazę opracowania scenariuszy imprez turystycznych. Aby niniejsze opracowanie miało charakter spójny i całościowy, **wspomniana wyżej koncepcja została za zgodą autora (przypisek własny - Grzegorza Wawoczengo) przedstawiona w poszczególnych częściach poniższego dokumentu.** Autor niniejszego opracowania uzupełnił ją jednak o własne uwagi, przemyślenia i propozycje”.

Z powyższej treści jednoznacznie wynika fakt przytoczenia w treści dokumentu informacji o korzystaniu z tekstu Grzegorza Wawocznego, co pozostaje w sprzeczności z tezą prezentowaną w uchwale, zgodnie z którą „brak jest informacji o tym, że korzysta on z tekstu Grzegorza Wawocznego”. W ocenie Skarżącego do podjęcia uchwały, która w konsekwencji przez okres pełnienia przez niego funkcji publicznej może narazić go na utratę zaufania i utratę dobrego imienia powinna być uzasadniona i zawierać w swojej treści wyłącznie tezy prawdziwe, niepodważalne na etapie podejmowania uchwały.

Ponadto przedmiotowa uchwała, jako akt indywidualny podejmowana była w ramach uznania administracyjnego. Zdaniem NSA „jeżeli zatem ocena zgodności z prawem ma dotyczyć uchwały, podejmowanej w ramach uznania administracyjnego, to konieczne jest uzasadnienie takiej uchwały” (Wyrok NSA z dnia 12 lutego 2013r. II OSK 2522/12). Zatem uchwała ta powinna zawierać uzasadnienie, albowiem brak uzasadnienia nie pozwala w pełni na poznanie przez skarżącego, a tym samym przez sąd procesu myślowego, który doprowadził do ukształtowania treści rozstrzygnięcia uchwały. Skarżona uchwała nie posiada uzasadnienia, a informację o przesłankach przemawiających za podjęciem tego aktu można wyczytać wyłącznie z załącznika do uchwały (zawiadomienia), który został przedstawiony

radnym na sesji bez kompletu załączników. Załącznikiem do uchwały było bowiem zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa. Z końcowej treści zawiadomienia wynikało, że posiada ono również załączniki, a tych z kolei już radnym nie przedłożono. Wśród nich znajdowały się istotne z punktu widzenia oceny sytuacji informacje takie jak: umowa zawarta przez Dawida Waławczyka i Miasto Racibórz dnia 13 stycznia 2020 r., opracowanie sporządzone przez Dawida Waławczyka umowa z dnia 5 grudnia 2019 r., opracowanie autorstwa Grzegorza Wawoczego z 2019 r., zestawienie zapożyczeń z opracowania Grzegorza Wawoczego zawartych w opracowaniu Dawida Waławczyka (kolorem czerwonym zaznaczono fragmenty zapożyczone, zaś kolorem brązowym numery stron w opracowaniu Grzegorza Wawoczego, z których pochodzą poszczególne fragmenty). Taka konstrukcja jest wadliwa z różnych względów, m.in. z uwagi na fakt, że zawiadomienie w momencie złożenia go do właściwego organu i wszczęcia postępowania przygotowawczego zostaje wyłączone z jawności. Pozostaje w obrocie prawnym wówczas wyłącznie zasadnicza treść uchwały. A ponadto z uwagi na brak przedłożenia kompletnego projektu uchwały pod obrady rady, co zostanie rozwinięte poniżej. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych „dla oceny motywów działania organu nie może być wystarczająca sama treść uchwały, z której nie wynikają racje, jakimi kierował się organ podejmujący rozstrzygnięcie skierowane do adresatów stojących na zewnątrz administracji i dotyczące ich sytuacji prawnej”(WSA w Krakowie z dnia 21 maja 2013r. III SA/Kr 1815/12). W doktrynie obowiązek uzasadnienia uchwały (tam, gdzie obowiązek ten nie jest wyraźnie określony ustawowo) wyprowadzany jest z ogólnej zasady ustrojowej związania organów administracji prawem, obowiązku odwoływania się do prawa oraz z kompetencji sądów administracyjnych i organów nadzoru, które - sprawując kontrolę - muszą znać motywy, jakimi kierowała się rada gminy, powiatu czy sejmik, a także z zasady demokratycznego państwa prawnego i zasad szczegółowych, w tym zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa czy zasad "dobrej legislacji" (por.: M. Stahl: Samorząd terytorialny w orzecznictwie sądowym. Rozbieżności i wątpliwości, Zeszyty Naukowe Sądownictwa Administracyjnego, rok II, nr 6 (9), 2006, s. 45). Również w orzecznictwie sądowoadministracyjnym podnosi się, że obowiązek działania na podstawie prawa, w połączeniu z zasadą zaufania, stwarza po stronie organów władzy publicznej obowiązek uzasadniania jej rozstrzygnięć. Obowiązek taki jest zaliczany do standardów demokratycznego państwa prawnego. Obowiązek uzasadniania uchwał rady gminy jest też elementem zasady jawności działania władzy publicznej" (por. wyrok NSA z dnia 8 czerwca 2006 r., II OSK 410/06, wyrok NSA z dnia 8 kwietnia 2009 r., II OSK 1468/08, LEX 490933, wyrok NSA z dnia 16 lutego 2011 r., II OSK 2420/10, LEX

nr 1071215, wyrok NSA z dnia 5 marca 2009 r., II OSK 1824/08, LEX nr 597395). Z kolei z orzeczenia WSA w Olsztynie wynika, że „jeżeli organ samorządu działa w zakresie możliwości wyboru różnych sposobów wykonania danego zadania publicznego, wybór konkretnego sposobu załatwiania danych spraw musi wynikać z uzasadnienia” (wyrok WSA w Olsztynie z dnia 26 września 2019r, II SA/OI 479/19). W świetle powyższego oczywistym staje się fakt, że przedmiotowa uchwała powinna być uzasadniona, tj. powinny być wyjaśnione przesłanki i motywy działania organu, tak, aby umożliwić poznanie ich zarówno osobom, których dotyczą, jak i organom kontroli i nadzoru administracyjnego i sądowego. Natomiast skarżona uchwała takiego elementu nie zawiera.

Dla oceny powyższej sytuacji nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że przedmiotowa uchwała była procedowana w trybie zmian do porządku obrad i przedstawiona była radnym w sposób niekompletny, tj. bez wszystkich załączników. Uchwała nie była przedkładana radnym do zapoznania się w normalnym trybie przekazywania materiałów na sesję zgodnie ze statutem tj. w terminie 14 dni przed posiedzeniem i nie była uprzednio oceniana przez komisje Rady Miasta Racibórz. Jednakże nie byłoby to uchybieniem, jeśli kilkuset stronicowy akt byłby szczegółowo uzasadniony i przedłożony projekt uchwały na sesji, włączony pod obrady w trybie zmiany porządku obrad byłby kompletny, a radni mieli pełną wiedzę na temat przedmiotu uchwały. Z protokołu z sesji wynika jednak, że radni nie mieli udostępnionej pełnej wersji projektu uchwały, ani też nie posiadali pełnej wiedzy na temat tego nad czym głosują. „Po to jest art. 304 KPK aby te sprawy wносить jeśli ma się podejrzenia, żadnych pewności” (...) „Tutaj można mieć wątpliwości czy to jest dzieło czy nie, ale od tego jest organ, który ma to zbadać” (str. 47 protokołu z sesji Rady Miasta Racibórz). Okoliczność ta mogła być spowodowana tym, że udostępnienie uchwały radnym na sesji w dniu 4 lutego b.r. miało ograniczoną formę. Ponadto w czasie sesji trudno byłoby się zapoznać radnym z materiałem mającym kilkaset stron. Radni, jak wynika z protokołu, otrzymali projekt uchwały z zawiadomieniem (załącznikiem), ale bez załączników do zawiadomienia, które *de facto*, również stanowiły integralną część uchwały. Zdaniem radnej „brakuje kompletu dokumentów, nie ma tutaj na ten moment opracowania Dawida Wacławczyka, nie ma opracowania Grzegorza Wawocznego, nie ma zestawienia zapożyczeń” (str. 46 protokołu). Zatem radni nie otrzymali pełnej informacji, która stanowiła podstawę do podjęcia przedmiotowej uchwały.

Dowód: protokół z sesji Rady Miasta Racibórz

Projekt uchwały został przedstawiony w niekompletnej formie, bez istotnych załączników, a uzasadnienie zostało pominięte.

DW

Mając na uwadze liczne nieprawidłowości przy podejmowaniu przedmiotowej uchwały, a także ich wagę wnoszę i wywodzę jak w *petitum* skargi.

Załączniki:

- odpis skargi,
- uchwała z załącznikami,
- protokół z sesji Rady Miasta Racibórz

Dawid Wańewyżk